

א.ת. פ
14/1/4
47

שם הארכיון: א.ת.פ
מספר תיק: 14/1/4

צפון אפריקה - יאני אפידוב - 1.4.67

הגעתי ב-1946 לצ. אפריקה. במקום נחלקתי בעבודתו של פול שלא מצאתי בו
בעיני, בדקתי את העניינים וראיתי שפול מקבל כדרכו, אמהב'ויבט כנדאה אלפי
לידית אך שום דבר מזה אינו מגיע לצפון אפריקה ואיש אינו נהנה מזה וזה עניינה

מאומה. לפני בואי לא היה שום דבר ב"הגנה".

אני נשלחתי על ידי המוסד לעלייה ולא היה לי קשר להגנה. אלתתי ד"ח על

מה שראיתי למילין
עובתי באלב'יר מסדר רדיו גורל כמו חדר מיושן, שאלתי מה היה רגאמו לי.

וזה כאשר עלנו כבר היו מסדרים בגורל של מזוודה.

לזרם הגיע לפני למקום. כשהגעתי - מצאתיו באלב'יר. אח"כ הוא נשא לאשה

אח בחו של רקי, משפחה עמידה מאד וחשובה מאד באלב'יר. אינני יודע אם עשה

משהו בעניני הגנה. הוא נעשה ר"ף ה;ונגרס הפולני היהודי ועסק בעניינים יהודיים

גם כלליים.

כשראיתי לשוט דבר לא נעשה בענייני הגנה מינית, את פול אכרן ואחר מצאנו

עוד בחורים ויחד הקימונו את ההגנה. אני זוכר שמבוסס של הג'ויבט, שיחזר לא

במסגרת לפול אלא לנו, גמלי לו בסף והוא קנה מכוננת דרייה. איני זוכר איזה צרפתית

או פולנית. נדמה לי שזה היה ששן צרפתי או מטעם בומה.

באורח הדמיונה הראה לי פול סבצ'ון אקדה אחד שהיה לי, זה היה כל מה שהיה

מהתבונה.

עם אפריים בן-חיים עברנו בליהוף ועולה. כמה שנעשה היה חלק בגורל לאפריים.

הוא ארגן קבוצה, מטעם התנועה, "הבוניס". הם היו באלב'יריה, לא עשו הרבה. עכרו

אצל יהודים בעלי אחוזה. עם בואי עסקנו באניות ובפלחה והתכנסנו הוכן לחייהם. זה

לא היה על להכניסם לתוך זה.

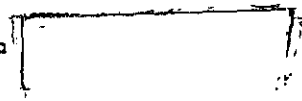
שם הארכיון: א.ת.פ
מספר תיק: 14/1/4

14/14
48

אם הם אבוטבול הכרחי. כל מה הוא מספר מידע איך לזה-סודי. האם היא כי
היתה קבוצה רצינית מקומית שהחלה להיות חיי הגנה רק בבואו של השליח הישראלי
(איני זוכר שמו, הוא בא עם אשתו רבקה"ת והם מקיבוץ "קדמה"). עד בואו לא נעשה
מאומה. אני זוכר מי שלח אותו. אולי זה נחום או מישהו שישב בפריז. אולי שאול
אביגור (האט שאול בית בשנף-לבתום?) הישראלי הזה נ לוה בעקבות הרו"ח השלישי
שכתבתי.

האם נשרי הביע בחיובי בצפון אפריקה? כן. הוא הגיע, אז אינני שועת,

בקטר לרו"ח שלי.

אנחנו עוררנו את היהודים להגנה. זה ארץ כן - כשעמדנו להוציא את האנשים
"יהודה הלוי", בתחילת 47. אספנו 5-6 איש מאיטליה ומסרנו להם על דרך. הם לא
שמו טור והרבר הסתכן לאנשי אחרים, למרות שהם נשבעו לא למצד לאיש. יום אחד
נקראנו על ידי "פני הערה" (גרבוני ואחרים עו"ד והמהנדסים, החשבו עצמם
אפיסטרופסים על היהדות בטקסום. הם אצרו לנו שאם נוציא את האנשים - יביא הבר
לפוגרום ולכן אין הם יכולים להסכים לכך ביום פנים. אם לא נשמע בקולם הם ימסרונו
בידי הממשלה המקומית ויבזיזו שאנחנו ולא הם הנורמים לכל האמון העולל להתרחש.
הם לא ירעו שהאנשים כבר יצאה לדרך יום לפני כן.

הסיבות להם כי אנחנו נסוגים וזועלים כאן בשם ההגנה. ההגנה נצתנה לנו יד
הופטית לעשות כרצוננו. עלם כמידה דאט יל ינו עלינו ואני (נחרי) בהם בכל הרצינות.
הם נבחרו מאוד ובמעט שהבטיחונו. לא י שו מאומה, אך הרגיטו שאין הם שוחפים למעשה.
שיחה זהביאחנו לכך שנרכז את היהודים הרציניים (משפחות טרקי, סבאון,
ועוד) ונסייע ביום. אז החלטנו לארגן מי וריס להגנה. זה היה בתחילת 47, ואז,
באזור, מינינו את פו) סבאון כמפקד והשתתפנו אחר בקניה. נשק הראונו. אח"כ
ראינו שיש אצל יהודים פרטיים עוד נשק.